از گوشه و کنار

حکم ۵ سال حبس برای دو روزنامه‌نگار اجرا می‌شود

سخنگوی قوه قضائیه از صدور حکم پنج سال حبس برای «الهه محمدی» و «نیلوفر حامدی» دو خبرنگار بازداشت شده پس از جانباختن مهسا امینی خبر داد. به گزارش ایسنا، اصغر جهانگیر، در کنفرانس خبری روز یکشنبه ۲۲ مهرماه ۱۴۰۳ درباره آخرین وضعیت پرونده این دو خبرنگار گفت: «دو خبرنگار نامبرده که به اتهام «فعالیت تبلیغی علیه نظام» به یک سال حبس و به دلیل «اجتماع و تبانی علیه امنیت کشور» به پنج سال حبس محکوم شده بودند، در دادگاه تجدیدنظر از اتهام «همکاری با دولت متخاصم آمریکا» تبرئه شدند».

آتش در بازار آهن شادآباد با سه کشته مهار شد

سخنگوی آتش‌نشانی تهران گفت: آتش‌سوزی بازار آهن با چندین ساعت تلاش آتش‌نشانی حوالی ساعت ۵ صبح دیروز یکشنبه به‌طور کامل مهار شد. به گزارش فارس، جلال ملکی افزود: عملیات لکه‌گیری و جست‌وجو البته تا یکی دو ساعت بعد از مهار آتش سوزی ادامه داشت. آتش‌سوزی وسیع در بازار آهن تهران در شادآباد که از یک انبار چسب شروع شده بود سه کشته و هفت مصدوم بر جا گذاشت. پزشکی قانونی اعلام کرد: برای شناسایی هویت جان‌باختگان آتش‌سوزی بازار آهن تهران نیاز به انجام آزمایش‌های تخصصی و DNA است که تا روزهای آینده تعیین هویت می‌شوند.

۴۰۰ هزار زن سرپرست خانوار در کشور وجود دارد

سرپرست سازمان بهزیستی کشور گفت: طلاق از یک سو به گسترش زنان سرپرست خانوار، زنان خیابانی، کودکان و بخش عمده‌ای از آسیب‌های اجتماعی منجر خواهد شد. به گزارش ایرنا، سیدجواد حسینی افزود: در مرحله بعد از طلاق عموما زنان سرپرست خانوار دچار مشکلات جدی می‌شوند که طرح بیمه طلاق را در سال ۱۳۷۸ مطرح کردیم.

۷۰ درصد جرائم سایبری کشور، مالی است

معاون اجتماعی پلیس فتا گفت: ۷۰ درصد جرائم سایبری کشور، جرائم مالی است که بیشتر آن کلاهبرداری اینترنتی و برداشت غیرمجاز است. به گزارش ایسنا، جواد مختار رضایی افزود: افراد تا زمانی که کالا را دریافت نکردند، مبلغی به عنوان بیعانه پرداخت نکنند.

تیراندازی به چشم محیط‌بان اصفهانی

فرمانده یگان حفاظت محیط‌زیست استان اصفهان گفت: محیط‌بان اصفهانی شنبه شب در گشت سیار پارک ملی و پناهگاه حیات وحش موته دچار حادثه شد. به گزارش ایسنا، علی عباسی افزود: محیط‌بان هنگام تعقیب و گریز یک خودرو، مورد اصابت گلوله یک شکارچی قرار گرفت و وضعیت چشم این محیط‌بان وخیم است. به گفته او این محیط‌بان به غیر از چشم، از ناحیهٔ سینه و بازو هم تیر خورده است و هم‌اکنون در بیمارستان به‌سر می‌برد.

کشف ۴۸۷ سلاح و مهمات شکار در تهران

رئیس یگان حفاظت محیط‌زیست استان تهران گفت: طی ۶ ماه نخست امسال ۵۱ قبضه سلاح غیرمجاز، ۱۸۶ مهمات گلوله‌زنی و ۲۵۰ مهمات ساچمه‌زنی کشف شده است. به گزارش ایسنا، فرهاد زندی اظهار کرد: معمولا بیشترین کشفیات را در شش ماه دوم سال داریم چون پرندگان مهاجر در این شش ماهه وارد کشور می‌شوند و زمستان گذرانی می‌کنند.

سرقت کتاب‌های کتابخانه آیت‌الله طالقانی

سخنگوی شهرداری تهران درباره ماجرای فروش بخشی از کتاب‌های کتابخانه آیت‌الله طالقانی در بازار گفت: پس از تخلیه خانه به منظور مرمت و بازسازی، کتاب‌ها در یک انبار دپو شده بودند که به دلیل سرقت از این انبار بخشی از کتاب‌ها مفقود می‌شود. به گزارش ایسنا، عبدالمطهر محمدخانی افزود: این خانه یک یادگاری از اتفاقات تاریخ معاصر ایران و انقلاب اسلامی است و به همین دلیل سال ۱۳۷۳ از سوی شهرداری تهران خریداری شده و بنابه تصمیماتی که در آن برهه از تاریخ گرفته شد، تبدیل به کتابخانه عمومی شده است.

افسردگی در زنان ۲ برابر مردان

رئیس انجمن روان‌پزشکان ایران گفت: حدود ۳۰ درصد در کشور به اختلالات روان مبتلا هستند. وحید شریعت افزود: افسردگی و اضطراب، شایع‌ترین اختلالات روانپزشکی در میان ایرانیان است و میزان ابتلا به افسردگی زنان نسبت به مردان حدود دو برابر است.

ثبت ۵ فوتی در ماه در بزرگراه آزادگان

رئیس کمیته بودجه شورای اسلامی شهر تهران با اشاره به فقدان ایمنی مناسب در بزرگراه آزادگان، گفت: بنابر اذعان مسئولان مربوطه، در این بزرگراه به طور متوسط در ماه پنج نفر فوتی داریم. به گزارش ایلنا، میثم مظفر افزود: بررسی‌های میدانی نشان می‌دهد که مشکلاتی از جمله عدم وجود روشنایی کافی در زیر پل‌ها، عبور معتادین، کمبود پل‌های پیاده، نبود تابلوهای هشدار دهنده و علائم ترافیکی، و وضعیت نامناسب آسفالت وجود دارد. همچنین، عدم جداسازی معابر کندرو و تندرو و فقدان نیوجرسی‌های جداکننده فیزیکی از دیگر مشکلات این بزرگراه است.

برخی از مدارس از ثبت‌نام دانش‌آموزان اتباع افغانستانی سرباز می‌زنند

بارقه‌های نژادپرستانه در غیاب سیاست جامع در قبال مهاجران

سعیده علیپور

این روزها خبرهای فراوانی از عدم پذیرش دانش‌آموزان افغانستانی در مدارس ایران شنیده می‌شود. کودکانی که تا سال گذشته در همین مدارس مشغول به تحصیل بودند و به ناگاه از ادامه تحصیل محروم شدند. گفته شده اینان مهاجران غیرقانونی هستند که به دلیل نداشتن کد یکتا از تحصیل بازداشته می‌شوند. با این حال پس زدن کودکان از مدرسه ماجرای ناخوشایندی است که با چاشنی گزارش یکی از روزنامه‌ها نگران کننده هم شد.

طبق گزارش روزنامه فرهیختگان، نه تنها در برخی روستاهای اصفهان از ثبت‌نام دانش‌آموزان اهل افغانستان در مدارس جلوگیری شده است، که حتی رییس شورای روستای رحیم‌آباد اصفهان در توجیه ثبت‌نام نشدن این کودکان گفته که «اتباع افغانستان بو می‌دهند» و بهداشت فردی را رعایت نمی‌کنند.

این سخنان که به زعم بسیاری رنگ و بوی نژادپرستانه داشته، واکنش‌های فراوانی برانگیخت به طوری که بسیاری از کاربران شبکه‌های اجتماعی در خصوص شدت گرفتن نگاه‌های نژادپرستانه نسبت به اتباع افغانستانی هشدار دادند.

در واکنش به همین خبر دیروز مدیرکل دفتر آسیب‌های اجتماعی وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی هم بر آن شد تا در خصوص رفع مشکل بازماندگی از تحصیل اتباع نویدهایی بدهد و اعلام کند که با تعامل بیشتر با وزارت آموزش و پرورش، وزارت کشور و مرکز امور اتباع و مهاجرین خارجی، اقداماتی برای کمرنگ شدن این مشکل صورت خواهد گرفت.

با این حال مطالبه‌ای که به وضوح در میان مردم و در شبکه‌های اجتماعی می‌توان دید این است که بسیاری خواهان کنترل حضور اتباع در کشور هستند. حضوری که به اعتقاد صاحبنظران به دلیل تعلل دولت‌های پیشین در رها کردن مرزهای شرقی کشور در دوره حاکمیت طالبان بر افغانستان و در غیاب قانون و سیاست جامع در خصوص مهاجران، این روزها شکلی سهمگین به خود گرفته و به اعتقاد جامعه‌شناسان زمینه‌های نگاه‌های منفی و حتی نژادپرستانه را در قبال این گروه از اتباع قوت بخشیده است.

موافقان اخراج آیا گرایش نژادپرستانه دارند؟

ایران تنها کشور مهاجرپذیر دنیا نیست. کشورهایی چون سوئد، نروژ و آلمان و ... نه تنها میزبان شمار زیادی ایرانی هستند که بسیاری از مردم افغانستان نیز به این کشورهای مهاجرت کرده‌اند. آنها البته شرایطی چون اتباع ساکن ایران ندارند. مهاجران به سختی وارد این کشورها شده و در عوض از کیفیت زندگی قابل قبولی برخوردار می‌شوند. در این کشورها اتباع غیرقانونی به سرعت شناسایی و از کشور اخراج یا به کمپ‌های مهاجران فرستاده می‌شوند. اتفاقی که به هیچ روی در ایران نمی‌افتد. در ایران، گروهی از اتباع افغانستانی مجوز چند ماهه اقامت دارند و هر از چندی آن را تمدید می‌کنند و مجوز کار و حساب بانکی و خرید و فروش خانه و ... هم دارند. اما در کنار این شمار زیاد، اتباع غیرمجازی هستند که اغلب در نقاط حاشیه‌ای شهرها زندگی کرده و حتی در محله‌های حاشیه جنوبی تهران برای خود کلونی‌های اختصاصی ساخته‌اند.

گاهی رصد شمار زیاد اتباعی که نه شناسنامه‌ای دارند و نه نام نشانی از آنها در مرکزی رسمی ثبت شده است، وضعیت را برای شهروندان ترسناک می‌کند.

هرچند شمار جمعیت این گروه رسما اعلام نشده است اما تخمین زده می‌شود بین پنج تا هشت میلیون نفر به صورت غیرمجاز در شهرهای مختلف ایران ساکن هستند.

در چنین شرایطی است که موج افغانی‌هراسی در کشور و بعضا نگاه‌های نژادپرستانه در میان برخی از شهروندان شکل گرفته است.

در این میان برخی از آنها که موافق اخراج کودکان اتباع از مدارس و خانواده‌هایشان از کشور هستند هم این گرایش را نه سر نژادپرستی، بلکه از این روی می‌دانند که چراغی که بر خانه رواست بر مسجد حرام است. آنها معتقدند وضعیت اقتصادی ایران توان خدمات‌دهی رایگان به این حجم از مهاجران غیرقانونی را ندارد. این در حالی است که بر اساس آخرین آمار ۲۰۰ هزار کودک ایرانی در دوره ابتدایی و حدود ۵۰۰ تا ۶۰۰ هزار دانش‌آموز دوره متوسطه اول و دوم از ادامه تحصیل بازمانده‌اند و کارشناسان، فقر را عامل اصلی این موضوع می‌دانند.

جمعیت بالای دانش‌آموزان افغانستانی در ایران

این روزها در حالی نگرانی‌ها در خصوص جمعیت اتباع غیرقانونی در کشور افزایش یافته که به نظر می‌رسد شمار این افراد و فرزندآوری آنان چنان اوج گرفته که عرصه را بر شهروندان ایرانی تنگ کرده است. خبرگزاری فارس چندی پیش در گزارشی با اشاره به جمعیت ۸ میلیونی اتباع افغان در ایران نوشت: «شمار جمعیت دانش‌آموزان افغانستانی به ۷۰۰ هزار نفر رسیده که این آمار تکان‌دهنده است و باید نمایندگان مجلس و وزارت امور خارجه برای تصویب طرح‌های فوریتی و راهکارهای عملی و جدی برای خروج داوطلبانه یا اجباری آنها وارد عمل شوند».

در همین باره حسینعلی حاجی دلیکانی نماینده مردم شاهین شهر، میمه و برخوار گفته بود: «یکی از مسائل بسیار مهم برای ملت ایران بحث اتباع افغانستانی است. نمی‌گوییم که همه بروند، ولی می‌گوییم که ادامه این وضع هم دیگر امکان‌پذیر نیست. چند میلیون اتباع افغانستانی در کشور زندگی می‌کنند؟ وزارت نیرو و وزارت خارجه باید به میزان مقدار آبی که آن‌ها مصرف می‌کنند، حقابه هیرمند را از دولت افغانستان بخواهند».

او با انتقاد از اینکه که چرا باید یارانه‌های داخلی برای اتباع خارجی توزیع شود گفت: «در برخی از مدارس از دانش‌آموزان اتباع نام‌نویسی شده‌اند؛ اما برای نام‌نویسی دانش‌آموز ایرانی می‌گویند که جا نداریم».

رئیس شورای روستای رحیم‌آباد اصفهان به تازگی در توجیه ثبت‌نام نکردن مهاجران در مدارس این روستا گفت که «اتباع افغانستان بو می‌دهند» و بهداشت فردی را رعایت نمی‌کنند. این سخنان که به زعم بسیاری رنگ و بوی نژادپرستانه داشته، واکنش‌های فراوانی برانگیخت به طوری که بسیاری از کاربران شبکه‌های اجتماعی در خصوص شدت گرفتن نگاه‌های نژادپرستانه نسبت به اتباع افغانستانی هشدار دادند

کاربری در شبکه اجتماعی ایکس در حالی که خود را معلم دبستانی در اسلامشهر معرفی کرد نوشت که از ۲۰ دانش‌آموز کلاس او ۱۵ نفر تبعه افغانستانی هستند و عملا در برخی از مناطق مدارس در خدمت این قشر است. او همچنین از عدم رعایت بهداشت فردی این گروه از دانش‌آموزان گلایه کرد و موج مهاجرستیزی اخیر را چندان نادرست نخواند. نگاهی به پیام‌های نوشته شده پای گزارش‌های سایت‌های خبری که به این موضوع پرداخته‌اند هم به نوعی موید این مسئله است که نگاه مهاجرستیزی در ایران چنان داغ شده است که به نظر می‌آید اغلب حتی خواهان جلوگیری از تحصیل این گروه در مدارس هستند چرا که این خدمات را باعث ماندگاری هر چه بیشتر آنها در کشور و ترغیب سایرین به مهاجرت به ایران می‌دانند.

موج ورود مهاجران افغانستانی به ایران

بیش از دو سال پیش، پس از به قدرت رسیدن طالبان در افغانستان، موج مهاجرت به ایران چنان افزایش پیدا کرد که در مواردی عنوان می‌شد روزانه بیش از ۵ هزار مهاجر افغانستانی به ایران وارد می‌شوند.

ناامنی، بیکاری و فقر و گرسنگی از یک سو و فشار طالبان سبب شد که برخی از شهروندان افغان برای نجات جان خود و فرزندان‌شان به سختی وارد ایران شوند. هر روز چندین اتوبوس از افغانستان، صدها نفر را به مرز ایران منتقل کردند و در آنجا قاچاقچیان آنها را در میان باروانت، کامیون، صندوق عقب خودروی سواری مخفی و گاهی با پای پیاده از میان کوه‌ها و در تاریکی شب و به دور از چشم ماموران از مرز عبور دادند.

این ورود هر روزه زیر سایه بی‌سیاستی در قبال مواجه با این گروه سبب شد که حال کشور با بحران مهاجران مواجه باشد. بحرانی که گاها به واهمه‌های مهاجرهراسی انجامید و البته گاهی نیز این واهمه‌ها با افزایش تخلفات این اتباع غیرقانونی و گسترش حاشیه‌نشینی و فقر و شیوع بیماری‌هایی مثل سرخک و سرخجه رنگ و بوی واقعی گرفته است.

افزایش ۵۰ درصدی جمعیت دانش‌آموزان افغان

در روزهای آغازین سال ۹۴، رهبری با صراحت درباره جلوگیری از اعمال رفتار سلیقه‌ای در مدارس برای ثبت‌نام دانش‌آموزان اتباع خارجی تاکید کرد. براساس این تاکیدات؛ هیچ کودک افغانستانی، حتی مهاجرانی که به صورت غیرقانونی و بدون مدرک در ایران حضور دارند، نباید از تحصیل باز بمانند و امکان ثبت‌نام برای همه آنها در مدارس ایرانی میسر شود.

برخی از آنها که موافق اخراج کودکان اتباع از مدارس و خانواده‌هایشان از کشور هستند هم این گرایش را نه سر نژادپرستی، بلکه از این روی می‌دانند که چراغی که بر خانه رواست بر مسجد حرام است. آنها معتقدند وضعیت اقتصادی ایران توان خدمات‌دهی رایگان به این حجم از مهاجران غیرقانونی را ندارد

پس از این سخنان، برنامه‌هایی برای شناسایی، ساماندهی و ثبت نام این افراد در مدارس ایران اجرا شد و آموزش و پرورش هم برای برقراری عدالت و قائل شدن حق یکسان آموزشی، بخشنامه‌ای مبنی بر ممنوعیت جداسازی دانش‌آموزان اتباع خارجی و دانش‌آموزان ایرانی به مناطق و ادارات کل خود در سراسر کشور ابلاغ کرد.

البته این موضوع کمک بسیاری به جذب کودکان اتباع در مدارس دولتی ایران داشت. اما با استقرار حاکمیت جدید در افغانستان، موج جدیدی از مهاجرت رخ داد و در مدت چند ماه، افزایش شمار دانش‌آموزان افغانستانی شوک قابل توجهی به نظام آموزشی ایران که خود با مشکلات عدیده‌ای دست و پنجه نرم می‌کند وارد آورد. به طوری که اعلام شد که ظرفیت مدارس در استان‌های قم، شهرستان‌های تهران و خراسان رضوی اشباع شده است.

سرنوشت نامعلوم دانش‌آموز مهاجر

در شرایطی که این روزها برخی از مدارس از ثبت‌نام دانش‌آموزان افغانستانی جلوگیری می‌کنند، مدارس خودگردان تنها راه باقی مانده است. اما این مدارس چندان زیاد نیست و اغلب آنها هم ترجیح می‌دهند برای دامن نزدن به موج مهاجرت از پذیرش مهاجران جدید خودداری کنند.

محمدحسن داودی، مدیرعامل موسسه کودکان کار «صبح رویش» که عمده فعالیتش به آموزش کودکان کار تمرکز دارد؛ در گفت‌وگو با «توسعه ایرانی» گفت: «ما مایل هستیم که ورود اتباع افغانستانی از سوی تصمیم‌گیران ساماندهی شود. استراتژی ما در صبح‌رویش این است که آن گروه از بچه‌های افغانستانی جذب صبح‌رویش شوند که از نظر فرهنگی و قدمت حضورشان در ایران تقریبا ایرانی محسوب می‌شوند و تنها از نظر حقوقی اتباع هستند. بچه‌هایی را داریم که اگر به افغانستان عودت شوند؛ خود و خانواده‌شان حتی نمی‌دانند به کدام شهر باید برگردند. برخی‌شان ده‌ها سال است که در ایران زندگی می‌کنند».

به گفته او «با این نابسامانی که در خصوص اتباع وجود دارد، سیاست ما این است که افرادی که به تازگی وارد ایران شده‌اند را به بازگشت ترغیب کنیم. سرویس و خدماتی به آنها ندهیم مگر در شرایط حداقلی و ضرورت. یعنی ثبت‌نام در مدرسه را ابتدا به ساکن درست نمی‌دانیم. بلکه تلاش می‌کنیم که به عنوان یک NGO آنها را ترغیب کنیم تا به کشورشان برگردند. اما اینها مسائل حاکمیتی است و دولت باید ورود اتباع را ساماندهی کند. آن هم به صورت انسانی و نه به شیوه‌هایی که بعضا اتفاق افتاده است».

بسیاری از منتقدان، این تنش و آشفتگی پیش آمده در کشور را ناشی از سیاست‌های غلط جمهوری اسلامی در مواجهه با موج مهاجرت افغان‌ها می‌دانند. موضوعی که پیش از هر چیز دود آن به چشم کودکانی می‌رود که نه معنای وطن را فهمیده‌اند نه نژاد و رفتارهای نژادپرستانه را.

گزارش

یک جامعه‌شناس:

دادن سهمیه در کنکور اشتباه بزرگی بود

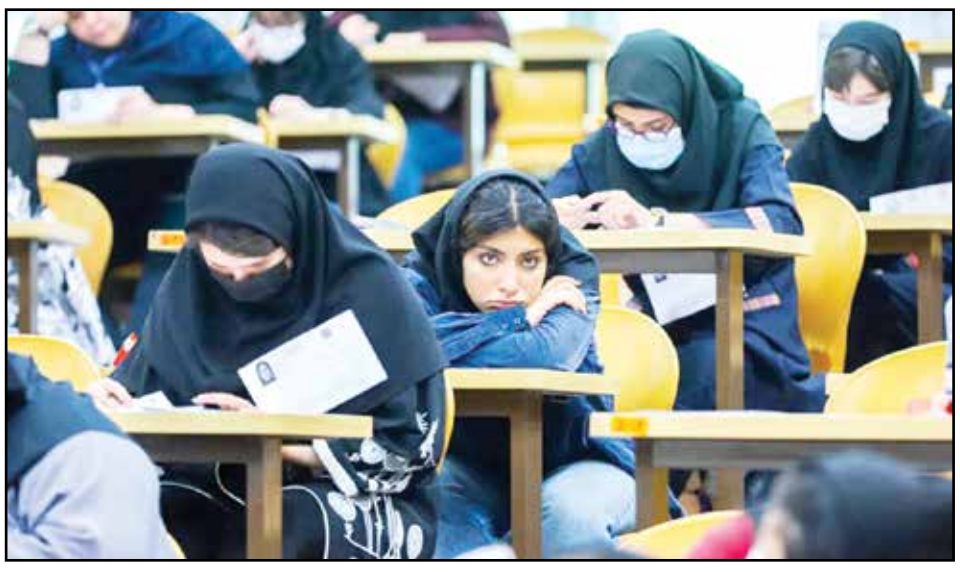

ماجرای قبولی سهمیه‌دارها در آزمون ورودی به دانشگاه مسئله امروز و دیروز نیست، هربار بعد از اعلام نتایج نهایی قبولی‌های کنکور این مسئله مجدد مطرح می‌شود، مسئله‌ای که در تمام این سال‌ها موافقان و مخالفان خودش را داشته است.

البته در سال‌های اخیر طرح مسئله قبولی سهمیه‌دارها در آزمون ورودی به دانشگاه کمی کمرنگ‌تر شده بود، شاید عبور هرچه بیشتر از سال‌های جنگ تحمیلی یکی از دلایل آن باشد، چراکه سن داوطلبان کنکور که می‌توانستند به‌واسطه حضور والدین‌شان در جنگ از سهمیه‌های در نظر گرفته شده استفاده کنند بیشتر شده و آن‌ها دیگر داوطلب آزمون سراسری نیستند، اما همین یکی دو هفته گذشته یک‌بار دیگر مسئله انواع سهمیه‌ها فارغ از کم و کیف آن مطرح شد تا نشان دهد همچنان می‌تواند مورد توجه قرار بگیرد، سهمیه‌هایی که صحبت‌های محمدرضا ظفرقندی، وزیر بهداشت آن‌ها را تایید کرد، او در پایان جلسه هیات دولت با حضور میان خبرنگاران گفت که: «همه اذعان دارند سهمیه‌های رشته پزشکی بیش از حد است، حتی در شورای عالی انقلاب فرهنگی هم این موضوع مطرح شد. آقای رئیس جمهور هم دستور دادند که یک کارگروهی از وزارت علوم، وزارت بهداشت و سازمان سنجش تشکیل شود و بازبینی در سهمیه‌ها صورت گیرد».

تبعیض مثبت گامی موثر در آموزش

اما وجود سهمیه برای ادامه تحصیل را با چه رویکردی می‌شود بررسی کرد، در این باره سعید معدنی جامعه‌شناس به خبرآنلاین می‌گوید: «ما در جامعه شناسی اصطلاحی داریم به‌نام تبعیض مثبت، اگر چیزی در جهت تبعیض مثبت باشد برای جامعه مفید است، مثلا مدت‌ها قبل در ایالت متحده برای سیاه پوستان سهمیه خاصی برای رشته‌های پزشکی در نظر گرفته بودند، یعنی اقشاری که محروم بودند یا در جامعه طرد شده بودند را کمک می‌کردند که آن‌ها هم بتوانند مانند بقیه جامعه تحصیل کنند، بنابراین سهمیه در صورتی که معنای تبعیض مثبت داشته باشد می‌تواند مفید باشد».

او بیان می‌کند: «مثلاً اوایل انقلاب مطرح کردند که دانش‌آموزان با استعداد در مناطق روستایی و دورافتاده را نباید با دانش‌آموزان شهرهای بزرگ و پایتخت مقایسه کرد، به‌همین خاطر طرح سهمیه‌بندی منطقه‌ای مطرح شد که تا حدودی فاصله میان دانش‌آموزان در مناطق محروم با سایر مناطق را حفظ کرد، با این که می‌دانستند این طرح آسیب‌هایی دارد اما موارد مثبت آن به ضررهایی که داشت می‌ارزید».

معدنی ادامه می‌دهد: «اما بعد از جنگ تحمیلی برخی سهمیه‌های دیگر مطرح شد، اوایل این سهمیه‌ها ۱۰ درصد بود اما تا ۴۰ درصد و برای برخی موارد تا ۲۵ درصد هم پیش رفت، که به‌نظرم برای سال‌های بعد این میزان سهمیه‌ها کمی آسیب‌رسان شد».

دانشجوی شایسته‌تر در دانشگاه کوچک‌تر!

در تمام سال‌های گذشته منتقدان سهمیه معتقدند که این قبیل سهمیه‌ها آسیب‌هایی برای دانشگاه، دانشجویان دارای سهمیه و البته دانشجویان غیرسهمیه‌ای دارد. معدنی درباره این آسیب‌ها به خبرآنلاین می‌گوید: «این‌طور نیست که همه افرادی که سهمیه دارند شایسته نیستند اما به هر صورت ممکن است با سهمیه روی صندلی‌ای نشسته باشند که نباید می‌نشستند. اگر گروهی که با سهمیه وارد دانشگاه می‌شوند شایسته باشند و فارغ‌التحصیل باسواد شوند برای جامعه مفیدند، اما اگر با پایه تحصیلی ضعیف وارد دانشگاه شوند در کلاس درس ممکن است گوشه‌گیر شوند، چراکه نمی‌توانند مطالب و درس‌ها را درک کنند، این گروه هم خودشان رنج می‌برند و هم سبب می‌شوند کلاس درس افت تحصیلی پیدا کند، به‌همین خاطر در یک روند کلی دانشگاه افت می‌کند».

همان‌طور که گفته شد علاوه بر دانشگاه و دانشجوهای دارای سهمیه قبولی برخی از دانشجویان دیگر هم در این وضعیت ضرر می‌کنند، معدنی در این باره می‌گوید: «این وضعیت دو ضرر دارد، یک اینکه دانشجویان در جایگاه خودشان قرار نمی‌گیرند، مثلاً دانشجویی که شایسته‌تر است به‌دلیل وجود سهمیه به‌جای دانشگاه‌های رتبه الف و شهرهای بزرگ در یک دانشگاه کوچک‌تر و در شهر کوچک‌تر تحصیل می‌کند، به‌طور طبیعی این دانشجو با استعداد نمی‌تواند از توانایی خودش بهره بگیرد. ضرر دوم این که این افراد احساس تبعیض و سرخوردگی می‌کنند، همیشه تا آخر عمر اعتقاد دارند که این جایگاهی که الان هستند جایگاه آن‌ها نیست، این وضعیت به دانشجو حس بدی می‌دهد و حتی نسبت به دیگران نوعی حس انتقام‌جویی پیش می‌گیرد چراکه معتقد است حقش خورده شده است».

تبعات جبران ناپذیر قبولی با سهمیه در دانشگاه

شاید در این میان یکی از پرسش‌ها این باشد که سایر کشورها چه رویکردی درباره دادن سهمیه دارند، معدنی در این باره به خبرآنلاین می‌گوید: «من قبل‌تر درباره ایثارگران در سایر ملل یک بررسی انجام دادم، مثلاً در ایالت متحده برای افرادی که در جنگ بودند خدماتی ارائه می‌کردند، اما به‌جای دادن سهمیه قبولی در دانشگاه‌ها برای آن‌ها کلاس‌های آموزشی یا تقویتی رایگان در نظر می‌گرفتند، بنابراین این افراد را تقویت می‌کردند و در آزمون ورودی دانشگاه هیچ سهمیه‌ای وجود نداشت، لذا این گروه در آزمون‌ها با سایر افراد موقعیت برابری داشتند. اشتباهی که ما در ایران انجام شد این بود که برای برخی گروه‌ها از کنکور سهمیه اختصاص دادیم».

او ادامه می‌دهد: «به‌نظرم باید نفع عمومی جامعه از نفع شخصی افراد مهم‌تر باشد، بایستی برای جامعه فکری کرد، اگر واقعا استثنایی وجود دارد شاید برای این استثنا بشود سهمیه‌ای در نظر گرفت اما اینکه ورود به دانشگاه با سهمیه تبدیل به اپیدمی شود تبعات جبران ناپذیری داشته و دارد».